

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Utöver äganderätt, eller en del av en äganderätt, kan följande sakrätter förvärfvas genom arv:

1. Nyttjanderätt.
2. Användarrätt.
3. Borätt.
4. Byggrätt.
5. Servitut.

Rumänsk rätt tillåter inte arvingar att vid ett arv välja mellan en del av den kvarlåtenskap som de har rätt till och nyttjanderätten till kvarlåtenskapen. Med tanke på att en fysisk persons nyttjanderätt, användarrätt och borätt som längst gäller livet ut och upphör när en förmånstagare avlider, kan de inte förvärfvas genom lagligt arv, utan på grundval av en bestämmelse om att rätten inträder i och med den berättigades död (*mortis causa*). När det gäller utövandet av dessa och andra sakrätter kan arvlåtaren införa vissa begränsningar.

När den avlidne innehade en sakrätt i form av en säkerhet (inteckning i lös eller fast egendom, panträtt etc.) överförs denna rätt genom arv, tillsammans med säkerheten.

Ett specialfall är när den efterlevande maken/makan inte har en sakrätt som ger rätt att använda en bostad. Efter att arvsförfarandet inletts har en sådan person laglig rätt att uppehålla sig i den bostad som han eller hon tidigare bodde i tillsammans med den avlidne, om den aktuella bostaden ingår i kvarlåtenskapen, även om de andra arvingarna under vissa omständigheter kan begära att borätten ska begränsas eller ändras. Den efterlevande maken /makan får inte begagna sig av en borätt som förvärfvats under sådana omständigheter för ekonomisk vinning, eftersom han eller hon inte har rätt att t.ex. hyra ut bostaden. Borätten upphör genom att rätten delas, men tidigast ett år efter det att arvsförfarandet inleddes. Rätten upphör redan innan denna ettårsperiod har löpt ut om den efterlevande maken/makan gifter om sig.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

I allmänhet får en arvöverlåtelse full effekt från och med den dag arvsförfarandet inleds, enbart på grund av rättshavarens död, och behöver inte antecknas i ett register.

I enlighet med civillagen ska offentliggörandet ske i fastighetsregistret (*cartea funciară*), det elektroniska arkivet för säkerheter i lös egendom (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), företagsregistret och genom andra former av lagstadgade offentliggöranden. För närvarande innebär en anteckning i ett register inte att det skapas en rätt utan säkerställer endast att de registrerade rätterna offentliggörs och kan göras gällande.

Registrering i fastighetsregistret av sakrätter i fast egendom leder inte automatiskt till att en rätt uppkommer. Detta sker först efter att arbetet med lantmäterikartorna har slutförts i respektive administrativ enhet och lagfarter på begäran eller på eget initiativ har upprättats för respektive fastighet. Enligt civillagen förvärfvas emellertid sakrätter även i ett sådant fall utan att de antecknas i fastighetsregistret när de härrör från ett arv. De måste dock antecknas i fastighetsregistret innan arvtagaren får förfoganderätt över dem och kan sälja, ge bort eller inteckna dem etc.

Sakrätter antecknas i andra register (t.ex. i det elektroniska arkivet för säkerheter i lös egendom, till följd av överlåtelse av en säkrad fordran genom arv), för offentliggörande, om den överlåtna rätten också har registrerats.

Registreringen ska ske på grundval av den handling som fastställer arvingens ställning (arvsintyg, domstolsavgörande), och, när så är tillämpligt, registreras även rätter och tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registreringen ska göras för offentliggörande och för att säkerställa att rätten kan göras gällande gentemot tredje man. För verkningarna av att registrera sakrätter i fast egendom som förvärfvats genom arv i fastighetsregistret, se svaret ovan.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

I enlighet med lag nr 206/2016 ankommer det på domstolarna (*tribunali*) att avgöra om anpassning av sakrätter i enlighet med artikel 31 i förordningen.

Senaste uppdatering: 01/08/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.